

Серия: Думи около кръста
Тема: Думи след кръста: Не бъди
невярващ...!

Йоан 20:24-29

Дата: 26/04/2020г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

(СЛ 2) През изминалата седмица, аз и Ген.секретар на Баптисткия съюз трябваше да бъдем в Найроби-Кения. Пандемията разруши плановете на всички ни за цялата година.

Едно очакваш- друго идва!

Едно викаш-друго се обажда!

Едно планираш-друго се случва!

Живота, често ни предлага подобни изненади. На нас те не винаги ни харесват, но не трябва да забравяме, че Словото ни подготвя за това:

(СЛ 3) Еклисиаст 7:14 Във време на благоденствие бъди весел, А във време на злополука бъди разсъдлив;
Защото Бог постави едното до другото, За да не може човек да открие нищо, което ще бъде подир него.

От друга страна, Новия Завет ни дава успокоение, че:

(СЛ 4) Римл. 8:28 Но знаем, че всичко съдействува за добро на тия, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение.

Колко е прекрасно да имаме цялата Библия. Цялото Божие Слово пред нас! Четейки внимателно, ние можем да открием и предупреждението и обещанието за нас там. Ако обръщаме внимание на Словото, ние няма да сме изненадани от случващото се в света. Няма и да сме уплашени, когато злото върхлита. Но и ще вярваме, че след всяко зло, Бог е приготвил добро за онези които Го обичат. Очакваш ли Божието обещание за утре?

До вчера света говореше за глобализация, както правеше и по времето след потопа. До вчера света строеше своята Вавилонска кула, в която да се скрие от Бога. Днес границите са затворени и Бог ни показва, че глобализацията за Него не е проблем.

(СЛ 5) Той е определил Един - Христос, да бъде глобалния Цар. Сатана може да има парите, икономиките, дори хората чрез които да търси начини за владее над света и над всяка личност поотделно, но той няма правомощията за които Исус говори:

Мат.28:18 ... Даде Ми се всяка власт на небето и земята.

Само Бог е в състояние да упълномощи духовни или материални същества да вършат каквото и да било във или извън Вселената. Без Божиите пълномощия, всяко друго дело, е определено на провал.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

(СЛ 6) Днес е Томина неделя. Така е било и така ще бъде, Апостол Тома е определен да бъде обсъждан в детайли поне веднъж в годината. Може някой да го осъждат, други да го обиждат, други да го оправдават, а други пък да го възхвалят. Това на него днес не му пречи или помага. Той направи нещо което беше запомнено и оставено за да служи за поуки и заключения, които Църквата с векове да прави.

В Петък имах кратка среща и разговор с едно сестра от Църквата. Допада ми времето с нея,

защото сама повежда духовни разговори. Та в този разговор стана въпрос за това, че нейни близки задават въпроси, свързани с Христос и събитията около Него. Задават въпроси, които за много вярващи, може да прозвучат еретично и те може, вместо да потърсят правилен и адекватен отговор, да започнат да се дразнят и възмущават.

Този разговор повдигна в моето съзнание, темата която искам да поставя пред вас днес. Тази тема се съдържа именно в разказа за Тома(Неверни). Ще мислим за Тома в няколко стъпки. И първата е:

(СЛ 7) А) Дали ще повярваш на чутото от ушите?

Тома е уникален ученик. Той трудно повярва, но повярва ли, е готов да умре, за това което вярва. Той веднъж каза на глас това което вярваше:

Йоан 11:14 Тогава Исус им рече ясно: Лазар умря.

11:15 И заради вас, радвам се, че не бях там, за да повярвате; обаче, нека да отидем при него. **11:16**

Тогава Тома, наречен близък, каза на съучениците: Да отидем и ние, за да умрем с Него.

Не искам да наричаме Тома-Неверни. Исус го нарече тогава „невярващ“, но Тома беше доказал, че е верен. Той може да не вярваше на чутото. Той може да не вярваше на това, което неговите приятели, го уверяваха със светнали очи, че са видели. Тома обаче, искаше

да се увери, лично. Аз вярвам, че историята с Тома, беше аранжирана от небето, заради нас.

(СЛ 8) Да повярваш днес в това което ушите чуват, не е лесно. Това поколение, дори не си прави труда да слуша всичко, което ни залива отвсякъде като информация. Днес всички и от всякъде се опитват да привлекат нашето внимание- реклами, телевизия, радио, интернет, хора, партии, хитреци, измамници и какви ли още не. Ние често се дразним, че хората са склонни, да вярват на какви ли небивалици, а когато стане дума за Исус, те не искат да се доверят. Да ги съдим ли? Не бих съветвал, да го правим!

Днес хората са уморени от информационния поток, който ги. Ние започваме да свикваме с този поток, но това ни превръща в безчувствени и безкритични същества, които са склонни да чуват всичко, но не са в състояние да отсяват лъжата от истината, доброто от лошото, полезното от вредното, нужното от излишното и дори красивото от грозното. Човеците са жертви на информационно преяждане. Ние ставаме зависими от фейсбук и виждам, че някои дори в църква, не са в състояние да спрат да си преглеждат „лайковете“ и инстаграм-а.

Кажете ми как да вярваш на една толкова древна истина, като твърдението, че Исус е възкръснал? Как да мислиш и да се вълнуваш, от онова събитие, като медиите днес ти

предлагат постоянни и нови и интересни събития и истории?

(СЛ 9) Днес например има вярващи, които са убедени и проповядват, че земята е плоска. Ето това е интересна, интриговаща новина! А че Исус е възкръснал, нито е новина, нито човек е длъжен да я вярва. Няма да се учудя, ако много от онези които високо казват: *Воистина възкресе!*, в действителност не го вземат изобщо насериозно!

(СЛ 10) Ще попитате : Какво да правим тогава?
Има ли смисъл да благовестваме?

Свидетели сме, как говориш на хората, но те не искат да поддават на чутото. И ако Тома каза, че ще повярва, ако види, то днешните неверници, имаме чувството, че дори сам Исус да им се яви, пак не биха повярвали.

Пр. За да докаже недоверието на хората, един човек направил експеримент. Той раздавал листчета, на които пишело, нещо подобно на това: *Ако дойдете между 18.00 и 19.00 до мемориала на Иван Вазов в града, аз ще бъда там и срещу това листче, ще ви дам 100 лева!*

Повярвалите и дошлите се броили на пръстите на едната ръка. Повечето от взелите листчето хартия, дори не си направили труда да го прочетат. Другите не повярвали. Съвсем малък брой се доверили и ... спечелили.

Неверието е причина за бедността на човечеството. Неверието е причина за

страданието на хората. Неверието е причина за злото по земята. Неверието е причина за много нещастия и сълзи.

Уви то царува масово. Уви много хора го предпочитат пред вярата.

Исус задава въпроса и не без причина:

Лука 18:8 Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?

Неверието и съмнението стават все по-силно присъстващи в човешките умове. И ние не трябва да сме изненадани, нито отчаяни. Вместо това трябва да бъдем иновативни в методите си на благовестие. Да бъдем по-напористи в благовестието. Да бъдем настоятелни пред Бога, за мъдрост и нови възможности, които да не пропускаме! Много хора ще повярват, след като са чули нашето свидетелство!

БЛАГОВЕСТВАЙ БЕЗ ДА СПИРАШ!

(СЛ 12) Б) Дали ще повярваш на видяното с очите?

Не бъди невярващ, а вярващ!

Забележете, че Исус каза на Тома, че му пожелава дори сега, като вече е видял, да бъде вярващ. Исус удовлетвори желанието на Тома. И очите му да видят и ръката му да пипне. Исус нямаше намерение да лиши търсещия Тома от необходимите му доказателства, за да помогне на вярата му.

Често се сблъсквам с упорито неверие. Говориш на хората. Убеждаваш ги. Както се изразяваме често: „Сваляме им звезди от небето“ само и само да повярват. Те слушат, понякога дори се съгласяват, но след това ги виждаме да се обръщат и да си отиват непроменени. И ние се отчайваме. Да не споменаваме случаите когато ни се надсмиват на вярата и ние се чувстваме глупаво. Чувстваме се, сякаш току що сме хвърлили „бисери на свине“ с очакване, те да оценят стойността на бисерите, а вместо това те са се обърнали и са ги стъпкали в калта.

Това не трябва да ни отчайва. Защо? Защото Бог не е безразличен към това което правим за да достигне благовестието до сърцата на хората. Той не само не е безразличен, а и усърдно работи. Бог работи по различни начини с хората. Той използва вярващите, но и сам Той подрежда в живота на човека събития, които да го водят към Бога. Воденето на една душа към вярата и спасението, не е моментно събитие. То е процес, който е явен само на Бог. Чуйте:

(СЛ 13) Римл. 2:4 Или презираш Неговата богата благост, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, **че Божията благост е назначена да те води към покаяние?**

В този процес, Той АРАНЖИРА отделните моменти и събития. Ние сме част от сцените. Помни, че Бог дава живота на всеки, защото Той ще работи в целия живот на човека, с цел

да го доведе до покаяние. А на нас, Той ни е дал спасението, очаквайки да сме готови да се включим, за да сме част от сценария за спасението на някоя безценна душа. Понякога може да ни бъде дадена главна роля, друг път помощна, друг път може да сме част от масовката, а друг път може да сме дори само декор. Това не трябва да ни обижда(ако сме незначими) или възгордява(ако сме главни). Помни – Бог е Главния Режисьор, а ние сме обикновени изпълнители.

Вероятно си спомняте, че Словото говори, че Божията нива е място, където ние не вършим всичко, а част от работата:

(СЛ 14) Йоан 4:36 Който жъне получава заплата, и събира плод за вечен живот, за да се радвате заедно и който сее и който жъне. 4:37 Защото в това отношение истинна е думата, че един сее, а друг жъне.

Но, може би Ап. Павел го изразява най-добре:

(СЛ 15) 1Кор. 3:5 Какво е, прочее, Аполос, и какво е Павел? Те са служители, чрез които повярвахте, и то както Господ е дал на всеки от тях. 3:6 Аз насадих, Аполос напои, но Господ прави да расте. 3:7 И тъй, нито който седи е нещо, нито който пои, а Господ, Който прави да расте. 3:8 Прочее, той, който седи, и той, който пои, са равни, обаче всеки според своя труд ще получи своята награда; 3:9 защото сме съработници на Бога, като вие сте Божия нива, Божие здание.

Ти и аз не можем да знаем(докато сме на тази земя) в коя част от процеса сме включени: начало, средата или края на подготовката на една душа за нейното спасение.

Тома беше ТЪРСЕЩ. Ние трябва да видим това и да го подчертаем. Бог ще ни праща, ще ни среща с много или малко ТЪРСЕЩИ ИСТИНАТА хора. Ние не трябва да се считаме за неудачници, когато нашата работа не дава видими резултати. Ние не трябва да се отказваме, защото виждаш ли, аз влагам толкова много, а човека не повярва.

Когато аз видях, че думите ми нямат особен ефект върху човека, аз винаги правя една последна крачка: насърчавам го да говори с Бога, за Когото аз съм му говорил. Насърчавам, човека да отиде при Главния Режисьор на неговия личен живот и да говори с Него, защото съм сигурен, че когато Исус се яви на човека, този човек няма да има шанс да не повярва. Исус и днес се радва на всеки който е повярвал, чрез слушане:

(СЛ 16) Римл. 10:17 И тъй, вярването е от слушане, а слушането - от Христовото слово.

Но повярвайте ми, Той няма да откаже, да се докаже, на онзи който отиде при Него и смирено помоли:

(СЛ 17) *Искам да Те видя Господи, искам да Те усетя! Открий ми се!*

Няма нищо неправилно в това да насърчиш, съмняващия се да отиде при живия Исус и да изповяда съмнението си, като поиска доказателство, че Исус е жив. Исус, обича да помага на търсещата душа да Го открие. Спомнете си за интелигентния Етиопски

велможа. Спомнете си за ревностния Савел. Спомнете си за любопитния Закхей.

Когато някой търси Бога, Бог не обича да играе на криеница с такъв човек! Бог се открива на търсеция от сърце-сериозно търсеция:

(СЛ 18) Йеремия 29:12 Тогава ще извикате към Мене, и ще отидете та ще Ми се помолите; и аз ще ви послушам. **29:13** И ще Ме потърсите и ще Ме намерите като ме потърсите с цялото си сърце.

(СЛ 19) В) Важното е да можеш да кажеш както Тома:

Господ мой и Бог мой!

Пр. Има хора които познавайки Гръцкия език, твърдят, че граматиката използвана от Тома в този възглас, е единственото място в цялото Евангелие, където някой използва пълен член, в обръщението си към Исус признавайки безусловно Неговата Божественост. Нещо което би звучало като „Моят Бог“!

Всеки от учениците в това време се е питал: Кой е този Исус-възкръснал от мъртвите. Нека не забравяме, че това са Евреи, които може да умрат(Седрах, Месах и Авденаго), но няма да признаят човек за Бог. Тома приема Исусовата божественост , може би най-правилно в този момент:

(СЛ 19) Господар мой и Моят Бог!

Не зная, но имам чувството, че в този момент, някои от другите ученици са го изгледали със страх в този момент.

Има вярващи, които и днес дори се страхуват да нарекат Исус – Бог. Те спорят, че Исус е различен, че не е равен на Бога, че е Принц, а не Бог. Те забравят, че Исус каза: Даде ми се всяка власт, на небето и на земята. Някой философски заключават: Аз мога да вярвам в Бог, но в Исус, не мога!

Исус дойде на земята за да води битка с врага на нашите души. Той получи от Бога, цялата власт. За да можем ние да се възползваме от Неговата победа на д този враг, наречен Сатана и Дявол, ние трябва да повярваме и да се доверим именно на Христовата Божественост и сила. Иначе, нямаме шанс. И Словото ни казва, че когато Исус завърши победоносния си поход, Той ще предаде царството си на Отец:

(СЛ 20) 1Кор.15:22 Защото, както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят. 15:23 Но всеки на своя ред: Христос първия плод, после, при пришествието на Христа, тия, които са Негови; 15:24 Тогава ще бъде краят, когато ще предаде царството на Бога и Отца, след като унищожи всяко началство и всяка власт и сила. 15:25 Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под нозете Си.

Кой е Исус за теб? Отговора е много важен!

И така къде е проблема на много хора днес? Те изпитват страх и недоверие в един Бог, Който и висял безпомощно на дърво. Те не искат да повярват, че Исус е възкръснал. Друг проблем, е че те не могат да Го приемат за Бог.

И другия голям проблем е, че не искат да отидат при Него:

Пр. Една вярваща жена отишла при маникюристка. Докато маникюристката работела с нея, те разговаряли по различни теми. Отворил се и разговор за Бога. Тогава маникюристката категорично заявила: *Аз не вярвам в Бога!*

Защо?-попитала вярващата.

Ами излез на улицата и ще се убедиш. Как може да има толкова много страдание, сираци, болни, ако има добър и любящ Бог? - завършила довода си маникюристката.

Вярващата жена , не искала да води спор и замълчала. Свършило обслужването и тя си тръгнала. Минала само няколко метра по улицата, вярващата попаднала на една просякиня, която била с черни нокти, мръсна и миришеща лошо. Тя помолила жената да дойде с нея и я довела пред вратата на салона за красота. Влязла вътре и с висок глас заявила :

Маникюристите не съществуват!

Обидена специалистката, и опонирала:

Как можеш да кажеш така, след като аз преди малко те разкрасяхах!?

Погледни пред вратата !-казала вярващата- Виж тази жена! Ако съществувяхте, нямаше да има жени като тази по улиците.

Маникюристката се съвзела от шока и отговорила:

Нямаше да ги има, ако те идваха при нас, но те не идват!

В този момент тя разбрала как сама се оборила в аргумента си за своето неверие в Бога!

Не е вярно, че Христос не съществува! Вярно е, че хората, не искат да отида при Него! Ако ти си един от тези хора, тогава:

Каквито и да са съмненията и страховете и колебанията, аз искам да те посъветвам да направиш следното:

Остани сам и се постарай да си осигуриш спокойствие. Да няма телефон или ТВ или интернет, за да те разсейват.

И там в самота затвори очи и обърни погледа на сърцето си към Него- Исус. Зная, че не Го виждаш и ще ти е трудно да Му говориш, но не се смущавай от това, те не е и важно. Кажу Му, но сериозно и от сърце:

Аз не Те познавам лично, но ако ти съществуващ, ако си възкръснал и си жив. Ако ме чуваш! Искам да Ти кажа, че Те търся. Моля Те, да ми покажеш ясно, че ти съществуващ. Моля те да ми се откриеш! Искам да зная истината за Теб!

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Думи след кръста, казани от Христос и отправени към всеки колеблив и съмняващ се:

(СЛ 21) Не бъди невярващ, а вярващ!

Исус ни уверява:

Йоан 11:25 Исус ѝ рече: Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

Искаш ли да живееш вечно? Повярвай! Не е трудно, не е опасно! Благословено е!

Не е важно, как ще повярва невярващия: чрез чуване или виждане. Важно е да може да каже за Исус:

(СЛ 22) Господ мой, МОЯТ БОГ!

Можеш ли да кажеш тези думи от сърце?
Не бъди невярващ!